UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Bulla Bonifacij pape

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

nua hoſtem noſtrum extermi-
na. depelle queqꝫ noxia impe
tra celi gaudia. Sit gloria do
patri ieſu chriſtoqꝫ filio ſpiri-
tui paraclyto trino et vni dn̄o
Amen. Capitulum ꝛ collectā
vt in veſperis. ℣. Elegit eam
Super Nunc dim̄ an̄. Gau
de maria mater chriſti q̄ ſin-
gulari ꝓuilegio meruiſti por-
tare chriſtum dominuꝫ lumē
ad reuelatōnem gentiū all'a.
Preces ſolite vſqꝫ Sacerdo-
tes. Deinde ℣. Sentiāt om-
nes tuum iuuamen Quicūqꝫ
celebrant tuam viſitationem.
Capitulū vt ſupra. Ad ma
tutinas Inuitato. In hono
re marie virginis eliſabeth vi
ſitantis Adoremus dominū.
alleluia. ps. Venite. In pri
mo nocturno anti. Quā glo-
rioſam ꝛ admirabilem in vni
uerſa terra fecit deus ancillaꝫ
humilem alleluia. Ps. Do-
mine dominus noſter. Anti.
Celi ſtupent in maria cui tot
ſingularia ſunt collata dona-
ria alleluia. Ps. Celi enar-
rant. an̄. Ferax eſt terra domi
ni venter ſacrate virginis. qui
theſauruꝫ fert homini noſtre
parem imaginis all'a. pſalm⁹
Domini eſt terra ꝛ plenitudo
eius. ℣. Specie tua ꝛ pulcri-
tudine tua. Bulla Boniſa-
cij pape Lectio Prima.
Bonifacius epiſcop⁹ ſer

uus ſeruorum dei. ad ꝑpetu
am rei memoriam. Superni
benignitas conditoris huma
nam naturam ad ſimilitudi-
nem ſuam creatā. miſericordi
pietate reſpiciens: ꝛ collapſaꝫ
fore primi parentis lapſu con
ſiderās. illaꝫ miro decreuit cō
ſilio releuandam. vt ſcꝫ verbū
ſupernum quod erat in princi
pio eam a mortis nexibus li-
beraret. Tu autē domie. ℟.
Surge ꝓpa amica mea Et
veni iam em̄ hyems tranſijt.
imber abijt ꝛ receſſit alleluia.
℣. Audi filia ꝛ vide ꝛ īclina
aurem tuam Et veni. Lec. ij.
Voluit igitur pij patris qua
nos dilexit charitas temporꝫ
veniente plenitudine verbum
ipſum eternum ſub forma ſer
ui carnem noſtre mortalitatiſ
aſſumere vt eandem mortē no
ſtram moriendo deſtrueret ac
damnationis ſententiaꝫ ſimꝉ
ꝛ maculam quam per reatuꝫ
primi hominis generꝫ huma-
ni poſteritas incurriſſe noſce-
batur clemēs eterni verbi bo
nitas aboleret. Tu autē do-
mine miſerere nobis. Deo g.
℟. En dilectus meus loquit̄
mihi. Intra ꝓcordia mea dat
vocem ſuaꝫ alleluia. ℣. Quā
dulcia faucibus meis eloquia
tua domie ſuper mel ori meo.
Intra precordia mea dat ꝛc.
Quapꝓpter declaraꝫ Lectio iij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſtirpe regia dauitica preelegit
virginē in cuius vtero myſtico
ſpiramine verbū ipm carnem
ſuſciperet: vt egrederet iuxta
verbum propheticum virga d
radice yeſſe: et flos de radice
eius aſcenderet ⁊ requieſceret
ſpiritus dn̄i ſup eum. ℟. Ibo
ad montem mirrhe feſtinārer
⁊ videbo verbum hoc. Quod
factum eſt in aurib⁹ meis ab
angelo ſalutante allā. ℣. Ui
am mandatorum tuoꝝ cucur
ri iuxta verbum tuum. Quod
In ſecundo noctur. añ. Uer-
bum bonum virgo paris ma
nens expers om̄is maris fecū
daris pneumate allā. ps. E-
ructauit. añ. Torrens ſacra-
ti fluminis vrbez dei letificat
duz maria vi numinis ore de
um magnificat allā. ps. De⁹
noſter refugium. añ. O dile-
cta ciuitas dei rei poſcimus:
qui te noſcimus. ora ꝓ nob de
um allā. ps. Fūdamenta. ℣.
Diffuſa eſt grā in la. Le. iiij.
Profecto reginam inclytam
in matrē eligens q̄ tanto regi
digna fuit ſui corpis thala-
mum preparare. De quo tanꝗ
ſponſus pre filijs hominū ꝓce
deret ſpecioſus locum in naza
reth qui flos ſiue ſanctitas dr̄
ad ſuā cōceptionez elegit. ℟.
Ecce iſte venit ſaliens ī mon-
tib⁹ trāſiliēs colles. Similis
eſt dilectus meus hinnulo ca

preoꝗ ceruorum allā. ℣. Ex-
ultauit vt gygas ad currēdaz
viā a ſūmo celo egreſſio eius.
Similis eſt dile. Lectō qnta.
In lo͡q ꝑ angelice ſalutatōis e-
loquia ipſius incarnati verbi
myſteria miraqꝫ fuerunt ſolē-
nia celebrata. Ibi eni noſtre
ſumpſimus redemptionis ex
ordia. Ibiqꝫ primum dies ſā
ctificationis illuxit qui nobis
de ſalute ſpem intulit ⁊ d eter
nitate leticiā. Tu. ℟. Felices
mr̄es ſed nati feliciores. Et q̄
geſſere felicia facta fuere allā
℣. Felix domus. felix familia
quib⁹ ſunt viſa tot mirabilia:
Et que geſſere. Lectio ſexta.
In hoc etenim tāte fecūditatꝭ
loco virgo regia venuſtiſſima
a dn̄o cōſecrata flos ſanctita-
tis. vas celeſtis gratie mūdiſ-
ſimū omniū virtutū floribus
redimita. Cuius pulchritu-
dinē ſol et luna mirantur re-
gem gentium virgo concepit
datura lucem gentib⁹ ſb mor-
tis caligine conſtitutis. Tu.
℟. O preclara ſtella maris
virgo mater ſingularis q̄ cog
natā viſitaſti iohannem illu-
minaſti prole preclariſſima.
Te deprecamur ī hoc feſto ſis
ſolamen om̄i meſto. fuga mor
tem: confer ſortem nobis in ce
li pr̄ia allā. ℣. Ad te clamāt
om̄es rei larga datrix ſcē ſpei
o fons indeficiens Te depre.

Gloria. Te deū. In tercio no-
cturno. Magna mirabilia in fi-
lia quā ſibi elegit terre mariſ-
qꝫ dn̄s celi. nihilominꝰ ſignan-
ter peregit alla. ps. Cantate
primū. añ. Exultet terra ſpe-
re. multe letentᷣ inſule. en nu-
bem roze celico repleuit ſpūſſā-
ctus alla. ps. Dn̄s regnauit
exultet. añ. Nouum tibi vir-
go canticum decantamus vt
per te vite viaticuꝫ habeamꝰ
alla. ps. Cantate. ij. ℣. Ad-
iuuabit eam. Scd̄m Lucam
In illo tp̄e: Exurgēs ma-
ria abijt in montana cuꝫ
ſtinatione in ciuitatem iuda.
Et reliq̄. Omelia bti ambro.
Morale eſt om̄ibꝫ vt q̄ fidem
exigunt fidem aſtruāt. Et ideo
angelus cū abſcōdita nūcia-
ret vt fides aſtrueretur exem-
plo ſenioris femie ſterilíſqꝫ cō-
ceptum marie virgini nuncia-
uit vt poſſibile deo om̄e quod
placuerit aſſereret. Tu autem
℟. Speciosas filias cumulā-
tes diuitias. Theſauro ven-
tris grauidi tranſcendit matᷣ
dn̄i alla alla. ℣. Exulta ꝛ lau-
da habitatio ſiō qꝛ magnus i
medio tui ſanctꝰ iſrael. The.
Ubi audiuit hoc Lectō vij.
maria non quaſi incredula d̄
oraculo. nec quaſi incerta d̄ nū-
cio. nec quaſi dubitās de exē-
plo: ſed quaſi leta pro voto re-
ligioſa ꝓ officio feſtina p̄ gau-
dio in montana perexit. Tu aūt
℟. Ait aūt maria fecit mihi
magna qui potens ē Et ſāctū
nomē eius alla. ℣. Et miſeri-
cordia eius a progenie in pro-
genies timētibꝫ eū. Et. Lectō ix.
Quo enī iā deo plena niſi ad
ſuperiora virgo cū feſtinatōne
aſcenderet. Neſcit tarda moli-
mina ſpūſſancti gratia. Diſci-
te et vos mľieres ſancte ſedu-
litatē quā pregnātibꝫ debeatꝫ
exhibere cognatis. Tu ℟.
Magnificat aīa mea dn̄m.
ꝛ exultauit ſpūs meus i d̄o ſa-
lutari meo. Quia reſpexit hu-
militatē āncille ſue alle. ℣. Ec-
ce enī ex hoc beatam me dicent
omnes generatōes. Quia re-
ſpexit humilitatē. Gla. Quia
Te deū lauda. dr̄ ꝑ totā octa-
uam. ℣. Sentiāt om̄es. Lau-
dum añe. In marie virginis
vtero parata ſedes tua deus a
ſeculo alla. añ. Iubilet d̄o om-
nis terra et celeſtis ierarchia
ſeruiat ei alla. añ. Fecit dn̄s
potētiā in brachio ſuo diſper-
ſit ſupbos mente cordis ſui.
alla. añ. Depoſuit potentes
de ſede et exaltauit humiles.
alla. añ. Eſuriētes impleuit
bonis ꝛ diuites dimiſit ina-
nes alla. Hymnus. Quem
terra. Cap. et colla vt s. ℣ſi.
Elegit eam. Sup bn̄. añ. Be-
nedictus dn̄s d̄s iſrael qꝛ viſi-
tauit ꝛ fecit redemptōnē plebi